

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 11 czerwca 2021 r.

DNR-5.730.141.2020.KR

DECYZJA nr DNR-2/106/2021

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie z wniosku Pana Rafała Stremel prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą MULTI TRADE Rafał Stremel w Kwidzynie z 15 kwietnia 2021 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 26 marca 2021 r. nr DNR-2/54/2021, postanawiam na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm., zwanej dalej K.p.a.) w zw. z art. 84 ust. 1 pkt 2, art. 97 ust. 1 w zw. z art. 91 ust. 2 pkt 2 i art. 93 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 514 ze zm., zwanej dalej ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku), utrzymać decyzję w mocy w całości.

UZASADNIENIE

W toku kontroli (NR.8361.167.2.2020) przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku u przedsiębiorcy B2B MK spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Kwidzynie, stwierdzono w ofercie handlowej m.in. maskę ochronną FFP2 PLOW typ KN95 model DRMY-H01/H02/H03, dalej: „wyrób”, „maska”.

Kontrolowany zakupił wskazany wyrób w ilości 3 978 sztuk na podstawie faktury VAT 43/04/2020 z 30 kwietnia 2020 r. od Rafała Stremel prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą MULTI TRADE Rafał Stremel w Kwidzynie, który to przedsiębiorca nabył go zgodnie z Commercial Invoice No.: SS-MU-2020040704 z 7

kwietnia 2020 r. w ilości 3 978 sztuk od Sunshine Science and Technology Development Company Limited, Hongkong.

Rafał Stremel prowadzący działalność gospodarczą pod firmą MULTI TRADE Rafał Stremel w Kwidzynie w obrocie ww. wyrobem występuje zatem w roli importera, który wprowadził do obrotu na rynku unijnym środek ochrony indywidualnej z państwa trzeciego (art. 3 pkt 6 rozporządzenia 2016/425).

Zgodnie z art. 18 rozporządzenia 2016/425 środki ochrony indywidualnej są sklasyfikowane według kategorii zagrożeń określonych w załączniku I do rozporządzenia 2016/425 .

Zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia 2016/425, sprzęt przeznaczony do ochrony układu oddechowego kwalifikuje się do kategorii III środków ochrony indywidualnych, która obejmuje wyłącznie zagrożenia, które mogą mieć bardzo poważne konsekwencje, takie jak śmierć lub nieodwracalne szkody na zdrowiu, związane z: substancjami i mieszaninami niebezpiecznymi dla zdrowia; atmosferą o niedostatecznej zawartości tlenu, szkodliwymi substancjami biologicznymi oraz promieniowaniem jonizującym. Powyższa kwalifikacja wynika również z przewodnika Komisji Europejskiej „Guide to application of Regulation (EU) 2016/425 of the European Parliament and of the Council of 9 March 2016 on personal Protective Equipment and Repealin Council Directive 89/686/EEC” - 1 edycja z kwietnia 2018 r. (pkt 7.1 str. 154).

Zadaniem maski ochronnej jest ochrona układu oddechowego użytkownika przed szkodliwym działaniem zanieczyszczonego powietrza, w postaci stałych areozoli - pyły (cząstki) o średnicy nie większej, niż 2,5 mikrometra (PM_{2,5}) lub pyły o średnicy mniejszej niż 10 mikrometrów (PM₁₀) oraz ciekłych areozoli (mgły, dymy). Wyrób jest zatem środkiem ochrony indywidualnej w rozumieniu rozporządzenia 2016/425 i w związku z powyższym powinien spełniać wymagania normy PN-EN 149+A1:2010 „Sprzęt ochrony układu oddechowego - Półmaski filtrujące do ochrony przed cząstkami - Wymagania, badania, znakowanie” zharmonizowanej od dnia 21 kwietnia 2018 r. z rozporządzeniem.

Na masce ochronnej FFP2 PLOW typ KN95 model DRMY-H01/H02/H03 umieszczono znak towarowy PLOW oraz symbol GB2626-2006, KN95, natomiast na opakowaniu jednostkowym - znak towarowy PLOW, model - DRMY-H01/H02/H03 i dane producenta - Shenzhen Derun Mingyu Technology Co. Ltd., kraj pochodzenia - Chiny,

dane adresowe importera - MULTI TRADE Rafał Stremel, klasa ochrony - FFP2 (EU) i numer normy - EN 149:2001+A1:2009. Opakowanie zbiorcze (5 sztuk) opatrzone było znakiem towarowym, danymi producenta, wskazaniem kraju pochodzenia, klasą ochrony, numerem normy, nazwą - Particular Respirator KN95 oraz znakiem CE. Do wyrobu dołączona była instrukcja użytkowania.

Dla wyrobu przedłożono:

- certyfikat zgodności nr UHAT19181440 z 15 marca 2020 r. wystawiony dla producenta Shenzhen Derun Mingyu Technology Co. Ltd. przez jednostkę badawczą Shenzhen UHAT Technology Co. Ltd.,
- raport z badań nr UHAT19181440 sporządzony przez jednostkę badawczą Shenzhen UHAT Technology Co. Ltd.

Shenzhen UHAT Technology Co. Ltd. jest jednostką, która nie posiada notyfikacji w zakresie rozporządzenia 2016/425. Ponadto, okazana deklaracja zgodności z 30 marca 2020 r. sporządzona została niezgodnie ze wzorem określonym w załączniku IX do rozporządzenia 2016/425 i zawierała odniesienie do certyfikatu zgodności wydanego przez nieuprawniony podmiot. Uznano zatem, że wyrób nie posiada prawidłowej deklaracji zgodności.

W wyniku oględzin inspektorzy Inspekcji Handlowej ustalili, iż na wyrobie nie umieszczono numeru jednostki notyfikowanej uczestniczącej w procedurze oceny zgodności, a instrukcja użytkowania nie zawierała:

- odesłania do rozporządzenia 2016/425,
- nazwy, adresu i numeru jednostki notyfikowanej,
- adresu strony internetowej, na której można uzyskać dostęp do deklaracji zgodności UE.

Biorąc pod uwagę niezgodności i niezgodności formalne ujawnione w toku kontroli, importer nie dopełnił obowiązków określonych:

- w art. 10 ust. 4 rozporządzenia 2016/425, w zakresie zapewnienia by środkowi ochrony indywidualnej towarzyszyły instrukcje oraz informacje określone w załączniku II pkt 1.4,
- w art. 10 ust. 8 rozporządzenia 2016/425, w zakresie przechowywania kopii deklaracji zgodności UE do dyspozycji organów nadzoru rynku przez 10 lat po wprowadzeniu środka ochrony indywidualnej do obrotu.

Powyższych ustaleń strona postępowania nie kwestionowała ani na etapie kontroli, ani na etapie postępowania administracyjnego w obu instancjach, zaś w piśmie z 7 października 2020 r. pełnomocnik strony postępowania potwierdził, że bezspornym jest, że doszło do wskazanych przez organ naruszeń.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego sygn. DNR-2.730.141.2020.BB Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzją z 26 marca 2021 r. znak DNR-2/54/2021:

1. na podstawie art. 84 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku umorzył postępowanie w sprawie wprowadzonej do obrotu przez Pana Rafała Stremel prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą MULTI TRADE Rafał Stremel w Kwidzynie maski ochronnej FFP2 PLOW typ KN95 model DRMY-H01/H02/H03, niezgodnej z wymaganiami określonymi w art. 41 ust. 1 lit. c w związku z art. 17 ust. 3, art. 41 ust. 1 lit. d w związku z art. 10 ust. 8 i art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/425 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie środków ochrony indywidualnej oraz uchylecia dyrektywy Rady 89/686/EWG (Dz. Urz. UE L2016.81.51, zwanego dalej rozporządzeniem 2016/425) oraz w pkt 1.4 lit. i, pkt 1.4 lit. j, pkt 1.4 lit. l załącznika II do rozporządzenia 2016/425 w zw. z art. 10 ust. 4 rozporządzenia 2016/425, z uwagi na wycofanie wyrobu z obrotu i powiadomienie użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami;
2. na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 91 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nałożył na Pana Rafała Stremel prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą MULTI TRADE Rafał Stremel w Kwidzynie karę pieniężną w wysokości 8 000 zł (osiem tysięcy złotych) za niedopełnienie obowiązku określonego w art. 10 ust. 4 rozporządzenia 2016/425 w związku z pkt 1.4 lit. i, pkt 1.4 lit. j oraz pkt 1.4 lit. l załącznika II do rozporządzenia 2016/425, w zakresie braku w instrukcji użytkownika maski ochronnej FFP2 PLOW typ KN95 model DRMY-H01/H02/H03: odesłania do rozporządzenia 2016/425, nazwy, adresu i numeru jednostki notyfikowanej uczestniczącej w ocenie zgodności, adresu strony internetowej, na której można uzyskać dostęp do deklaracji zgodności UE;

3. na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 93 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nałożył na Pana Rafała Stremel prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą MULTI TRADE Rafał Stremel w Kwidzynie karę pieniężną w wysokości 8 000 zł (osiem tysięcy złotych) za niedopełnienie obowiązku określonego w art. 10 ust. 8 rozporządzenia 2016/425, w zakresie przechowywania kopii deklaracji zgodności UE do dyspozycji organów nadzoru rynku przez 10 lat po wprowadzeniu do obrotu wyrobu maski ochronnej FFP2 PLOW typ KN95 model DRMY-H01/H02/H03.

Decyzja DNR-2/54/2021 została skutecznie doręczona stronie postępowania 1 kwietnia 2021 r.

Pismem z 15 kwietnia 2021 r. (zwanym dalej Wnioskiem) nadanym tego samego dnia za pośrednictwem operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2010 r. - Prawo pocztowe (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 1041) strona postępowania wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy. Złożony ww. pismem wniosek zawierał brak formalne, ze względu na brak podpisu osoby składającej wniosek (pełnomocnika Pana Rafała Stremel), a sam wniosek złożony został przez profesjonalnego pełnomocnika, którego pełnomocnictwo do działania złożone do akt sprawy I instancji nie obejmowało swoim zakresem umocowania do złożenia środków zaskarżenia decyzji wydanej w przedmiotowej sprawie.

W związku z powyższym, pismem z 28 kwietnia 2021 r. (doręczonym 5 maja 2021 r.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wezwał pełnomocnika strony postępowania do uzupełnienia braków formalnych w terminie 7 dni pod rygorem pozostawienia podania bez rozpoznania.

Pismem z 7 maja 2021 r. (data wpływu 13 maja 2021 r.) nadanym tego samego dnia za pośrednictwem operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2010 r. - Prawo pocztowe pełnomocnik strony postępowania uzupełnił braki formalne wniosku.

Zwracając się z Wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania podniosła, że została zapewniona przez producenta wyrobu, „że ten sporządził dokumentację techniczną, aby ŚOI były opatrzone oznakowaniem CE, towarzyszyły im wymagane dokumenty oraz że producent spełnił wymagania określone w art. 8 ust. 5 i 6 rozporządzenia 2016/425”. W ocenie strony postępowania nie miała ona powodów, by uważać że ŚOI nie są zgodne z wymaganiami formalnymi. Ponadto

strona postępowania podniosła, iż certyfikat zgodności i raport z badań zostały wydane przez jednostkę nie posiadającą notyfikacji, a w konsekwencji że doszło do nie spełnienia wymagań formalnych.

Ponadto we Wniosku, nawiązując do treści art. 12 rozporządzenia 2016/425, wskazano że Pan Rafał Stremel na gruncie niniejszej sprawy nie powinien być traktowany tak rygorystycznie jak producent. Ponadto wyprowadzono wywód na temat odpowiedzialności producenta za projekt wyrobu oraz sporządzenie jego dokumentacji technicznej, stwierdzając jednocześnie że w świetle ww. odpowiedzialności oraz zapewnieniach producenta o zgodności wyrobu z wymaganiami, importer nie miał powodów, by uważać, że kwestie formalne dopełnione zostały prawidłowo.

Pismem z 18 maja 2021 r. poinformowano stronę postępowania, iż zgodnie z art. 10 § 1 K.p.a. Panu Rafałowi Stremel jako stronie postępowania przysługuje prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji prawo do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a zgodnie z art. 41 K.p.a. w toku postępowania strony oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy mają obowiązek zawiadomić organ administracji publicznej o każdej zmianie swojego adresu, w tym adresu elektronicznego, a w razie zaniedbania ww. obowiązku doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny. Ponadto wskazał, że zgodnie z art. 73 K.p.a., Strona ma prawo wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów, a prawo to przysługuje również po zakończeniu postępowania. Jednocześnie jeśli strona znajdowała się w posiadaniu dowodów, które mogą mieć wpływ na wynik sprawy, a które dotychczas nie zostały przedstawione Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów została wezwana do ich niezwłocznego złożenia.

Do dnia wydania niniejszej decyzji strona postępowania nie skorzystała z prawa do czynnego udziału w postępowaniu zainicjowanym wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Mając powyższe na uwadze Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Na podstawie art. 63 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w przypadku, o którym mowa w art. 74 ust. 2, art. 75 ust. 1, oraz do postępowań, o których mowa w art. 76 ust. 1, art. 85 ust. 1 i art. 87 ust. 3, a także do postępowań

w sprawach kar pieniężnych, o których mowa w art. 88-96, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy K.p.a.

Stosownie do art. 127 § 3 K.p.a., od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z kolei zgodnie z art. 129 § 2 K.p.a., odwołanie (wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy) wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie.

W świetle powyższego wskazać należy, że postępowanie zostało zainicjowane Wnioskiem złożonym przez pełnomocnika Pana Rafała Stremel prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą MULTI TRADE Rafał Stremel w Kwidzynie, nadanym za pośrednictwem operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2010 r. - Prawo pocztowe (Dz.U. z 2020 r., poz. 1041) w dniu 15 kwietnia 2021 r. tj. z zachowaniem wymaganego przez przepisy art. 129 § 2 K.p.a. - 14 dniowego terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Należy zatem stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie zrealizowane zostały przesłanki wynikające z art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 K.p.a., upoważniające i zobowiązujące Prezesa UOKiK do ponownego rozpoznania sprawy administracyjnej zakończonej decyzją DNR-2/54/2021 i wydania nowego rozstrzygnięcia w tym zakresie. Zgodnie z poglądem ugruntowanym w doktrynie prawa i orzecznictwie sądowym, istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, a nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji, czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, K.p.a. Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art.138 Nb 1, oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego [dalej „NSA”] z dnia 9.10.1992 r., V S.A. 137/92; opubl. ONSAz. 1/1992, poz. 22). Organ jest zobowiązany zatem do ponownego rozważenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. Tak kształtowany zakres postępowania odwoławczego jest wyrazem realizacji

wynikającej z art. 15 K.p.a. zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, zgodnie z którą obywatel ma prawo do dwukrotnego rozpoznania i rozstrzygnięcia jego sprawy przez kompetentny organ władzy państwowej (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, KPA Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art. 15 Nb 1). Skutkiem złożenia przez stronę odwołania jest zatem zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu I instancji na organ II instancji. W odmienny sposób gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji publicznej nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 K.p.a. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra lub centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie, do którego odpowiednio należy stosować przepisy K.p.a. dotyczące odwołań. Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 K.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. Akt 1 SA 1543/99, LEX nr 57182, i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00, LEX nr 81760). Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 K.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07, LEX nr 338253). Zgodnie z art. 138 § 1 K.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo 3)

umarza postępowanie odwoławcze. Biorąc po uwagę brzmienie ww. przepisu należy wskazać, że „kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje merytoryczno - reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2008 r., sygn. VII SA/Wa 504/08, LEX nr 508489). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości - dokonał Prezes UOKiK w przedmiotowym postępowaniu.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Pan Rafał Stremel prowadzący działalność gospodarczą pod firmą MULTI TRADE Rafał Stremel jest importerem środka ochrony indywidualnej tj. maski ochronnej FFP2 PLOW typ KN95 model DRMY-H01/H02/H03 i odpowiada za wprowadzenie wyrobu do obrotu.

Zgodnie z art. 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku wyroby wprowadzone do obrotu lub oddawane do użytku muszą spełniać wymagania. Wymagania dla środków ochrony indywidualnej określają przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/425 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie środków ochrony indywidualnej oraz uchylecia dyrektywy Rady 89/686/EWG (Dz. Urz. UE L 2016.81.51).

Jak ustalono podczas oględzin na wyrobie nie umieszczono numeru jednostki notyfikowanej uczestniczącej w procedurze oceny zgodności, a instrukcja użytkowania nie zawierała:

- odesłania do rozporządzenia 2016/425,
- nazwy, adresu i numeru jednostki notyfikowanej,
- adresu strony internetowej, na której można uzyskać dostęp do deklaracji zgodności UE.

Ponadto ustalono, że na masce ochronnej FFP2 PLOW typ KN95 model DRMY-H01/H02/H03 umieszczono znak towarowy PLOW oraz symbol GB2626-2006, KN95, natomiast na opakowaniu jednostkowym - znak towarowy PLOW, model - DRMY-

H01/H02/H03 i dane producenta - Shenzhen Derun Mingyu Technology Co. Ltd., kraj pochodzenia - Chiny, dane adresowe importera - MULTI TRADE Rafał Stremel, klasa ochrony - FFP2 (EU) i numer normy - EN 149:2001+A1:2009. Opakowanie zbiorcze (5 sztuk) opatrzone było znakiem towarowym, danymi producenta, wskazaniem kraju pochodzenia, klasą ochrony, numerem normy, nazwą - Particular Respirator KN95 oraz znakiem CE. Do wyrobu dołączona była instrukcja użytkowania.

Dla wyrobu przedłożono:

- certyfikat zgodności nr UHAT19181440 z 15 marca 2020 r. wystawiony dla producenta Shenzhen Derun Mingyu Technology Co. Ltd. przez jednostkę badawczą Shenzhen UHAT Technology Co. Ltd.,
- raport z badań nr UHAT19181440 sporządzony przez jednostkę badawczą Shenzhen UHAT Technology Co. Ltd.

Przedmiotowa dokumentacja, wydana została przez jednostkę, która nie posiada notyfikacji w zakresie rozporządzenia 2016/425. Ponadto, okazana deklaracja zgodności z 30 marca 2020 r. sporządzona została niezgodnie ze wzorem określonym w załączniku IX do rozporządzenia 2016/425 i zawierała odniesienie do certyfikatu zgodności wydanego przez nieuprawniony podmiot. Uznano zatem, że wyrób nie posiada prawidłowej deklaracji zgodności.

Biorąc pod uwagę niezgodności i niezgodności formalne ujawnione w toku kontroli, importer nie dopełnił obowiązków określonych:

- w art. 10 ust. 4 rozporządzenia 2016/425, w zakresie zapewnienia by środkowi ochrony indywidualnej towarzyszyły instrukcje oraz informacje określone w załączniku II pkt 1.4,
- w art. 10 ust. 8 rozporządzenia 2016/425, w zakresie przechowywania kopii deklaracji zgodności UE do dyspozycji organów nadzoru rynku przez 10 lat po wprowadzeniu środka ochrony indywidualnej do obrotu.

Zwracając się z Wnioskiem strona postępowania nie negowała ustaleń poczynionych przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, jednocześnie z Wniosku wynika, że we własnej ocenie strona postępowania nie poczuwa się odpowiedzialna za niedopełnienie przez siebie obowiązków wynikających z ww. przepisów rozporządzenia 2016/425.

Zajmując stanowisko, co do argumentacji strony postępowania przedstawionej we Wniosku, należy wskazać, że bezsprzeczne pozostaje, iż MULTI TRADE Rafał

Stremel jest importerem wyrobu i odpowiada za wprowadzenie wyrobu do obrotu. Warto podkreślić, iż strona postępowania opiera swoje stanowisko w sprawie o „zapewnienie przez producenta” że ten sporządził dokumentację techniczną oraz że spełnił obowiązki określone w art. 8 ust. 5 i 6 rozporządzenia 2016/425, nie wskazując jednocześnie na czym takie „zapewnienie” miałyby polegać oraz nie wykazując żadnego własnego działania, które stanowiłoby wypełnienie obowiązków wynikających z art. 10 rozporządzenia 2016/425. Jednocześnie strona postępowania wydaje się nie dostrzegać, iż nakładane na nią administracyjne kary pieniężne nie są skutkiem zaniechania producenta, lecz wynikiem niedochowania należytej staranności przez importera związanym z nie wypełnieniem jego ustawowych obowiązków.

Przepisy regulujące nadzór rynku wyrobów zapewniają, aby na terenie Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym zawsze posiadał siedzibę podmiot odpowiedzialny za wprowadzenie wyrobu do obrotu. W przypadku wyrobów, których producenci posiadają siedzibę w krajach trzecich, gdzie nie obowiązują przepisy nadzoru rynku wyrobów, konieczne jest aby podmiot odpowiedzialny za wprowadzenie takiego wyrobu do obrotu zapewnił weryfikację zgodności wyrobów z wymaganiami. Taka odpowiedzialność ciąży właśnie na podmiotach gospodarczych, które są importerami zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 6 rozporządzenia 2016/425.

Zauważyć należy, iż zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia 2016/425 to importerzy zapewniają, aby ŚOI towarzyszyły instrukcje oraz informacje określone w załączniku II pkt 1.4, w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów i innych użytkowników końcowych, określonym przez dane państwo członkowskie. Sam zaś załącznik II pkt 1.4 zawiera jasny i czytelny katalog informacji, jakie powinien dostarczyć producent ze ŚOI. Zatem zapewnienie przez importera wyrobu, że producent wywiązując się ze swoich obowiązków zapewnił wszystkie wymagane informacje polega na faktycznej np. fizycznej weryfikacji listy z załącznika II pkt 1.4 wykonanej przez importera, a nie na uzyskiwaniu „zapewnień” od producenta. Gdyby strona postępowania dochowała należytej staranności i skonfrontowała informacje które miały być dostarczone wraz ze ŚOI z informacjami faktycznie dostarczonymi wraz z wyrobem, szybko i w sposób nie wymagający specjalistycznej

wiedzy mogłaby ustalić, iż nie dostarczono informacji, o których mowa w załączniku II pkt 1.4 lit. i, lit j oraz litera l. Oparcie się na „zapewnieniu” producenta stanowiło działanie importera podejmowane na jego własną odpowiedzialność i wywołuje określone w ustawie skutki prawne.

Do weryfikacji obowiązku związanego z dostarczeniem tych informacji wystarczające byłoby samo zapoznanie się z dostarczonymi wraz z wyrobem informacjami, konfrontacja dokumentu nazwanego Declaration of conformity z jego wzorem stanowiącym załącznik IX do rozporządzenia oraz sprawdzenie w ogólnodostępnych bazach znajdujących się na stronie Komisji Europejskiej <https://ec.europa.eu>¹ czy też na rządowej stronie internetowej udostępniającej dane publiczne <https://dane.gov.pl>² czy dana jednostka jest jednostką notyfikowaną. Ponieważ strona postępowania bezrefleksyjnie przyjęła zapewnienia producenta o poprawności przygotowanej przez siebie dokumentacji i dostarczonych wraz z wyrobem informacjach, to właśnie ona jest zobowiązana do poniesienia konsekwencji niedopełnienia swoich obowiązków.

Odnosząc się co do kwestii roli strony w postępowaniu oraz związanej z tą rolą odpowiedzialności, podkreślić również należy że ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jak również rozporządzenie 2016/425 przewidują indywidualną odpowiedzialność producenta oraz importera, wskazując, na z jednej strony niezależne od siebie, a z drugiej strony powiązane obowiązki. Zauważyć należy bowiem, że obowiązki te są ze sobą przedmiotowo powiązane, dotyczą szeroko rozumianej zgodności wyrobu z wymaganiami, z drugiej zaś strony są podmiotowo zindywidualizowane i niezależnie uregulowane dla importera i producenta.

Jedyną sytuację przewidzianą przez rozporządzenie, kiedy odpowiedzialności te doznają niejako zespolenia jest uznanie importera za producenta, przewidziane w przypadku o którym mowa w art. 12 rozporządzenia 2016/425, kiedy to Importer jest uważany za producenta na potrzeby rozporządzenia i podlega obowiązkom producenta określonym w art. 8, jeżeli wprowadza ŚOI do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub modyfikuje ŚOI już znajdujące się w obrocie w taki

---

¹<https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/nando/index.cfm?fuseaction=notifiedbody.main>

²https://dane.gov.pl/pl/dataset/1940,wyzkaz-jednostek-upowaznionychnotyfikowanych-do-przeprowadzania-oceny-zgodnosci-srodkow-ochrony-indywidualnej/resource/23857/table?page=1&per_page=20&q=&sort=

sposób, że może to mieć wpływ na zgodność z niniejszym rozporządzeniem. W niniejszej sprawie nie mamy do czynienia z tą wyjątkową sytuacją, zatem organ nie dokonywał oceny obowiązków Pana Rafała Stremel w kontekście obowiązków producenta. Wbrew stanowisku strony postępowania, nie należy rozpatrywać odpowiedzialności strony postępowania i porównywać jego odpowiedzialności, a także czynić powiązań zapadłych w sprawie sankcji w kontekście odpowiedzialności producenta, czego też organ nie uczynił. Zawarta we Wniosku argumentacja, abstrahując już od samego faktu, iż nie przywołano, w którym miejscu decyzji DNR-2/54/2021 organ miałby poczynić powiązanie surowości kary z odpowiedzialnością producenta nie zawiera szczegółowego uzasadnienia, co czyni ustosunkowanie się do niej przez organ niemożliwym. Tak więc organ ponownie wskazuje, że nałożone na stronę postępowania administracyjne kary pieniężne są skutkiem nie wypełnienia obowiązków importera określonych w art. 10 ust. 4 oraz ust. 8 rozporządzenia 2016/425, a wysokość nałożonych kar pieniężnych wynika z oceny przesłanek wymiaru kary o których mowa w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i mieści się w ich ustawowych granicach określonych w art. 91 ust. 2 pkt 2 oraz art. 93 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Rozpatrując ponownie sprawę nie sposób nie wspomnieć, że strona postępowania mogła poprzez swoje działanie uniknąć nałożeni na nią sankcji.

Po wszczęciu postępowania, postanowieniem z 30 października 2020 r. Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin na przedstawienie dowodów potwierdzających podjęcie działań dobrowolnych w zakresie usunięcia niezgodności bądź wycofania wyrobu z obrotu oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach maski, wskazując jednocześnie, jakie dowody należy przedstawić na powyższą okoliczność.

W toku prowadzonego postępowania, strona postępowania oświadczyła, iż wprowadziła do obrotu 9 598 sztuk wyrobu i nie posiada go na stanie magazynowym. Maskę sprzedana została tylko jednemu kontrahentowi - B2B MK spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Kwidzynie, który złożył oświadczenie o nie posiadaniu wyrobu w swojej ofercie handlowej. Na okoliczność powiadomienia konsumentów o niezgodnościach wyrobu strona postępowania przekazała ogłoszenie opublikowane w Gazecie Polskiej z 15 grudnia 2020 r.

Art. 84 ust. 1 pkt 2 stanowi, że: „Organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli: niezgodność wyrobu z wymaganiami lub niezgodność formalna zostały usunięte, wyrób został wycofany z obrotu lub użytku, odzyskany, zniszczony lub powiadomiono użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami”.

Przez wycofanie z obrotu należy rozumieć działanie strony postępowania zgodne z art. 4 pkt 27 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, którego celem jest zapobieżenie udostępnianiu wyrobu na rynku w danym łańcuchu dostaw.

Dokonując ponownego rozpatrzenia sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów doszedł ponownie do przekonania na podstawie oświadczeń strony postępowania oraz jej jedyne dystrybutora B2B MK sp. z o.o., że wyrób wycofano z obrotu, a na podstawie przedstawionego ogłoszenia w Gazecie Polskiej codziennie, że użytkownicy wyrobu zostali powiadomieni o jego niezgodnościach z wymaganiami.

Powyższe okoliczności pozwoliły na uznanie, że wyrób został wycofany z obrotu i powiadomiono użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach, zatem zachodzą przesłanki określone w art. 84 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, a postępowanie w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami należy umorzyć.

Rozpatrując ponownie sprawę w zakresie, o którym mowa w pkt 2 i 3 sentencji decyzji DNR-2/54/2021 tj. w zakresie nałożonych na stronę postępowania administracyjnych kar pieniężnych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ponownie doszedł do przekonania, iż strona postępowania nie dopełniła obowiązku określonego w art. 10 ust. 4 rozporządzenia 2016/425 w związku z pkt 1.4 lit. i, pkt 1.4 lit. j oraz pkt 1.4 lit. l załącznika II do rozporządzenia 2016/425 oraz obowiązku określonego w art. 10 ust. 8 rozporządzenia 2016/425.

Ponowna ocena akt kontroli oraz akt postępowania administracyjnego prowadzą do wniosku, iż okazany dokument, nazwany Declaration of conformity z 30 marca 2020 r. sporządzony został niezgodnie ze wzorem określonym w załączniku IX do rozporządzenia 2016/425, nie zawierała wszystkich niezbędnych elementów wskazanych we wzorze i wystawiony został w oparciu o certyfikat zgodności i raport z badań, które nie mogą stanowić podstawy dla wystawienia deklaracji

zgodności. Ze względu na powyższe dokument ten nie może zostać uznany za poprawną deklarację zgodności w rozumieniu rozporządzenia 2016/425. Ponadto na wyrobie nie umieszczono numeru jednostki notyfikowanej uczestniczącej w procedurze oceny zgodności, a instrukcja użytkownika nie zawierała odesłania do rozporządzenia 2016/425, nazwy, adresu i numeru jednostki notyfikowanej oraz adresu strony internetowej, na której można uzyskać dostęp do deklaracji zgodności UE.

Okoliczność naruszenia przez stronę postępowania obowiązku określonego w art. 10 ust. 4 rozporządzenia 2016/425, w zakresie zapewnienia by środkowi ochrony indywidualnej towarzyszyły instrukcje oraz informacje określone w załączniku II pkt 1.4, wyczerpuje przesłanki zawarte w art. 91 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Zgodnie z art. 91 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku importer, który nie wypełnia obowiązków, z wyłączeniem obowiązku zapewnienia umieszczenia oznakowania CE, określonych w przepisach art. 10 ust. 2 akapit pierwszy lub ust. 3, lub 4 rozporządzenia (UE) 2016/425, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

Niedopełnienie przez stronę postępowania obowiązku zawartego w art. 10 ust. 8 rozporządzenia 2016/425, w zakresie przechowywania kopii deklaracji zgodności UE do dyspozycji organów nadzoru rynku przez 10 lat po wprowadzeniu środka ochrony indywidualnej do obrotu, wyczerpuje zaś przesłanki wskazane w art. 93 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Przepis art. 93 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku stanowi, że importer, który nie wypełnia obowiązków określonych w przepisach art. 10 ust. 8 i 9 rozporządzenia (UE) 2016/425, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

Według art. 41 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszącego się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 państwa członkowskie określają zasady dotyczące odpowiedzialności karnej podmiotów gospodarczych i podejmują wszelkie środki niezbędne do zagwarantowania, że są one stosowane. Przewidziane kary są skuteczne, współmierne i odstraszające.

Zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 88-94, nakłada, w drodze decyzji, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub art. 85 ust. 1.

Administracyjna kara pieniężna nakładana przez Prezesa UOKiK stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez podmioty gospodarcze, w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów. Ma ona charakter represyjno - wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Kara pieniężna ma na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie. Wysokość kary pieniężnej leży w sferze uznania administracyjnego organu prowadzącego postępowanie, wyznaczonego zasadą równości i zasadą proporcjonalności oraz kryteriami wskazanymi w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Wymierzając administracyjną karę pieniężną, organ nadzoru rynku bierze pod uwagę:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, oddanych do użytku lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła;

7) w przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana;

8) współpracę z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

Określając ponownie wysokość nałożonej na stronę postępowania kary pieniężnej, Prezes UOKiK rozważył przesłanki wymiaru kary określone w art. 97 ust. 3 pkt 1-8 ustawy o systemach oceny zgodności.

Analizując ponownie wagę i okoliczności naruszenia prawa, Prezes UOKiK wziął pod uwagę liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, potrzebę ochrony życia i zdrowia użytkowników wyrobów oraz czas trwania tego naruszenia.

Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy). Strona postępowania w ramach prowadzonej przez siebie działalności wprowadziła do obrotu i udostępniła do sprzedaży *maskę ochronną FFP2 PLOW typ KN95 model DRMY-H01/H02/H03* w oznakowaniu której nie umieszczono numeru jednostki notyfikowanej uczestniczącej w procedurze oceny zgodności, a dołączona instrukcja użytkowania nie zawierała wszystkich wymaganych informacji. Dla maski przedłożono także dokument nazwany „deklaration of conformity” tj. deklaracja zgodności, który został sporządzony niezgodnie ze wzorem i zawiera odniesienie do certyfikatu zgodności wydanego przez podmiot, który nie posiada notyfikacji w zakresie rozporządzenia 2016/425, co skutkowało stwierdzeniem braku prawidłowej deklaracji zgodności. Strona postępowania nie dopełniła zatem obowiązków na nią nałożonych, a wynikających z art. 10 ust. 4 i 8 rozporządzenia 2016/425.

Dokonując oceny ilości wyrobów wprowadzonych do obrotu oraz czas trwania naruszenia, stwierdzić należy, że strona postępowania wprowadziła do obrotu 9 598 sztuk wyrobu od 7 kwietnia 2020 r. (data faktury zakupu okazanej Inspekcji Handlowej) i sprzedała wszystkie maski jednemu kontrahentowi, który nie posiada już wyrobu w swojej ofercie handlowej. Wszystkie wprowadzone do obrotu maski zostały zatem nabyte przez konsumentów bądź kolejnych dystrybutorów, w celu dalszej odsprzedaży, co uznać należy za okoliczność obciążającą przy wymiarze

administracyjnych kar pieniężnych, ze względu na fakt, iż maski w dalszym ciągu pozostają u końcowych odbiorców.

Strona postępowania wprowadzając do obrotu i udostępniając do sprzedaży wyrób dla którego certyfikat zgodności wydała jednostka nieuprawniona, co wskazuje na brak przeprowadzenia odpowiedniej procedury oceny zgodności, jak również bez niezbędnych informacji, które winny znajdować się w instrukcji użytkownika - naruszyła prawo w sposób istotny, albowiem naraziła na niebezpieczeństwo bezpośrednich nabywców (konsumentów) wyrobu. Ponadto jak wynika z wyjaśnień strony postępowania zawartych m.in. we Wniosku nie podejmowała ona żadnych niezależnych działań, które pozwoliłyby na wypełnienie jej obowiązków, poprzestając wbrew obowiązkowi zawartym w art. 10 rozporządzenia 2016/425 na zapewnieniach producenta co do zgodności wyrobu z wymaganiami.

Organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie uwzględnił przy wymierzaniu administracyjnych kar pieniężnych okoliczność, iż wobec przedsiębiorcy nie było dotychczas prowadzone postępowania administracyjne na podstawie przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, w związku z naruszeniem obowiązków tego samego rodzaju, co przemawia na jego korzyść.

Według doktryny, stosując wskazaną przesłankę i ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej, organ powinien zbadać i wziąć pod uwagę nie tylko okoliczność, czy strona była już wcześniej ukarana administracyjną karą pieniężną za naruszenie nakazu lub zakazu tego samego rodzaju, lecz przede wszystkim - czy kiedykolwiek się go dopuściła (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Hauser 2020 r., wyd. 6/ Stankiewicz, Legalis).

Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego ukarania strony postępowania za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, w związku z czym przesłanka ta nie była oceniana w niniejszej sprawie.

Przesłanka stopnia przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa odnosi się do oceny związku przyczynowego między zachowaniem (działaniem lub zaniechaniem), które można przypisać stronie postępowania, a naruszeniem prawa, które stanowi podstawę wymierzenia tej sankcji (Art. 189d KPA. Nowe instytucje Gajewski 2017, Legalis). Okoliczności sprawy wskazują, że przedsiębiorca wprowadzając wyrób do obrotu

nie działał z należytą starannością. W przypadku importu środków ochrony indywidualnej, mających chronić zdrowie użytkowników przed szkodliwym działaniem czynników zewnętrznych, należałoby oczekiwać od strony postępowania odpowiedniego poziomu wiedzy o wymaganiach, jakie winny spełniać te wyroby, by ich użytkownicy nie byli narażeni na zagrożenie zdrowia, ani tym bardziej wprowadzeni w błąd co do właściwości wyrobu. Wprowadzenie wyrobu do obrotu pomimo niedopełnienia obowiązków, jakie nałożone zostały na importerów przez przepisy rozporządzenia 2016/425, było decyzją związaną z działalnością gospodarczą strony postępowania. Przedsiębiorca podejmując takie działanie był niezależny w swej decyzji od wpływów podmiotów zewnętrznych. Przedsiębiorca nie wskazywał, by stwierdzone niezgodności były wynikiem działania osób trzecich. Mając na względzie powyższe, Prezes UOKiK stwierdza, iż w zakresie niedopełnienia ciężących na niej obowiązków, strona postępowania niewątpliwie przyczyniła się w istotnym zakresie do powstania stanu naruszenia prawa poprzez zaniechanie sprawdzenia przed podjęciem decyzji o imporcie, czy przy oznakowaniu CE umieszczony został numer jednostki notyfikowanej uczestniczącej w procedurze oceny zgodności, czy deklaracja zgodności jest prawidłowa a certyfikat zgodności sporządzony przez uprawniony podmiot i czy w instrukcji umieszczono wymagane informacje, zwłaszcza, że ustaleń tych można dokonać w trakcie oględzin wyrobu i analizy dokumentacji. W związku z powyższym, stwierdzić należy, iż strona postępowania w znacznym stopniu przyczyniła się do postania naruszenia prawa.

Zgodnie z art. 16 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku importer ma obowiązek: wprowadzać do obrotu wyłącznie wyrób, który spełnia wymagania (pkt 1), niezwłocznie podjąć działania w celu zapewnienia zgodności wyrobu, jego wycofania z obrotu lub odzyskania - w przypadku zaistnienia uzasadnionego podejrzenia, że jest on niezgodny z wymaganiami (pkt 11), na żądanie organu nadzoru rynku współpracować w celu usunięcia zagrożenia, jakie stwarza wyrób, wprowadzony przez niego do obrotu (pkt 14).

Działalność gospodarcza prowadzona przez stronę postępowania ma charakter profesjonalny. Biorąc pod uwagę, że na przedsiębiorcach jako zawodowych uczestnikach rynku ciąży obowiązek przestrzegania przepisów prawa, strona postępowania powinna mieć świadomość, jakie ciążą na niej obowiązki, a

konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzone do obrotu przez tego przedsiębiorcę wyroby będą spełniały stosowne wymagania. Zauważyć należy, iż profesjonalny charakter prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej uzasadnia zwiększone oczekiwania co do jego wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Obejmuje także znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Strona postępowania powinna zatem dołożyć należytej staranności, aby zapoznać się z obowiązującymi regulacjami prawnymi dotyczącymi wymagań, jakie mają spełniać wyroby wprowadzane przez nią do obrotu. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że strona postępowania wprowadzając do obrotu wyrób niezgodny z wymaganiami, jako importer nie dopełniła ciążących na niej obowiązków, wynikających z ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, co skutkuje ujemnymi konsekwencjami w tym zakresie. Powyższe stanowisko znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. Z orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany - nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie - powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98, Lex nr 47129).

W toku postępowania przedsiębiorca podjął działania dobrowolne w celu usunięcia skutków naruszenia prawa przedstawiając dowody potwierdzające wycofanie wyrobu z obrotu, w postaci oświadczenia o nieposiadaniu wyrobu na jego stanie magazynowym i oświadczenia jedyne go kontrahenta o braku wyrobu w sprzedaży oraz dowód powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach. W sprawie przekazano kompletny materiał dowodowy. Niemniej jednak, mimo posiadania tylko jednego odbiorcy i obowiązku zamieszczenia tylko 1 ogłoszenia w prasie ogólnopolskiej, a także mając na względzie długi jak na potrzeby wykonania dwóch prostych działań, wyznaczony 40 dniowy termin na ich wykonanie - dowody nie zostały przedłożone Prezesowi UOKiK w terminie, co wskazuje na opieszałość i

lekceważące podejście strony postępowania do współpracy z organem oraz dążenia do szybkiego i sprawnego zakończenia sprawy.

Przy ponownym określeniu wysokości kary pieniężnej organ nadzoru rynku wziął również pod uwagę wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży *maski ochronnej FFP2 PLOW typ KN95 model DRMY-H01/H02/H03*. Korzyść oszacowana przez Prezesa UOKiK ponownie wg tej samej metody osiągnięta ze sprzedaży stanowi iloczyn 9 598 sztuk sprzedanych wyrobów, które nie spełniają wymagań rozporządzenia oraz jednostkowej ceny sprzedaży wyrobu, wskazanej przez stronę postępowania, tj.: 13 zł. W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że korzyść majątkowa ze sprzedaży *maski ochronnej FFP2 PLOW typ KN95 model DRMY-H01/H02/H03* wyniosła 127 774 zł. Tak ustaloną korzyść majątkową organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie wziął pod uwagę wymierzając administracyjne kary pieniężne.

Wymierzając administracyjną karę pieniężną dla osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą, Prezes UOKiK uwzględnia także jej warunki osobiste tj. sytuację majątkową, rodzinną, zdrowotną i zawodową. Pomimo skierowania do strony postępowania pisma informującego o możliwości przedstawienia dowodów w powyższym zakresie, pozostało ono bez odpowiedzi. Ponadto zarówno we Wniosku jak i w toku postępowania zainicjowanego wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy Pan Rafał Stremel nie przedstawił swoich warunków osobistych, zatem Prezes UOKiK nie mógł dokonać oceny tej przestanki i nie wpłynęła ona na zmianę wysokości kary pieniężnej.

Odnosząc się do przestanki dotyczącej współpracy przedsiębiorcy z organem nadzoru rynku, w szczególności przyczynienia się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania stwierdzić należy, że w wyznaczonym przez Prezesa UOKiK postanowieniem z 30 października 2020 r. 40-dniowym terminie, strona postępowania przedstawiła jedynie korespondencję mailową na dowód zlecenia publikacji ogłoszenia prasowego. Zarówno dowód faktycznej publikacji, w postaci gazety zawierającej wymagane ogłoszenie, jak i oświadczenie o stanie posiadania wyrobu i oświadczenie jedyne go kontrahenta o braku maski w sprzedaży, przekazane zostały po upływie wyznaczonego terminu, co wskazuje na niedołożenie należytej staranności w tym zakresie. Podkreślić należy, iż zlecenie publikacji ogłoszenia nastąpiło 11 grudnia 2020 r., co wskazuje, że działania

mające na celu powiadomienie konsumentów podjęte zostały 4 dni przed upływem 40-dniowego terminu, wynikającego z postanowienia Prezesa UOKiK. Dokonując oceny tej przestanki należy mieć na względzie również fakt, iż strona postępowania była w tym czasie reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, zatem nie można uznać, iż była nieświadoma konsekwencji prawnych przedłożenie dowodów wykonania postanowienia Prezesa UOKiK z 30 października 2020 r. po wyznaczonym terminie, zarówno w kontekście możliwości oceny przestanki współpracy strony postępowania z organem jak i co do oceny przestanki obligującej Prezesa UOKiK do odstąpienia od wymierzenia administracyjnych kar pieniężnych na podstawie art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Zgodnie z art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK jest zobligowany do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu w następujących przypadkach:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, lub
- 3) strona przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Wierzbowski 2019 r., wyd. 27/ M. Jabłoński, Legalis) naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie za sobą społecznego niebezpieczeństwa. Wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe jak: waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, etc. Ocena w tym zakresie pozostawiona jest organowi administracji publicznej. Dla spełnienia przestanki "zaprzestania naruszeń" wystarczające jest jej zaistnienie przed wydaniem decyzji w sprawie.

Pomimo zaprzestania naruszania prawa przez stronę postępowania, Prezes UOKiK uznał, iż w niniejszej sprawie przestanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje

zastosowania. Strona postępowania zakupiła od chińskiego przedsiębiorcy 9 598 sztuk wyrobu, a następnie udostępniła do dalszej odsprzedaży jednemu kontrahentowi wszystkie zakupione wyroby. Uznać należy, iż zasięg naruszenia był znaczny ze względu na ilość wyrobów zakupionych bezpośrednio przez konsumentów z przeznaczeniem na użytek własny bądź przez dystrybutorów w celu dalszej odsprzedaży. Jedyne odbiorca złożył bowiem oświadczenie, że nie posiada już wyrobu w sprzedaży. Podkreślić należy, że przedsiębiorca wprowadził do obrotu środek ochrony indywidualnej, dla którego certyfikat zgodności wystawił nieuprawniony podmiot, co poddaje w wątpliwość fakt przeprowadzenia procedury oceny zgodności potwierdzającej zgodność tego wyrobu z odpowiednimi wymaganiami. Należy mieć również na względzie, że zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia 2016/425 deklaracja zgodności UE potwierdza, że wykazano spełnienie mających zastosowanie zasadniczych wymagań dotyczących zdrowia i bezpieczeństwa określonych w załączniku II, natomiast zgodnie z ust. 4 poprzez sporządzenie deklaracji zgodności UE producent przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zgodność danych ŚOI z wymaganiami ustanowionymi w rozporządzeniu 2016/425. Mając na względzie, że dokument zatytułowany deklaracja zgodności nie tylko nie spełniał wymagań określonych dla tego typu dokumentu w rozumieniu rozporządzenia 2016/425, lecz również że wydano go w oparciu o raport z badań i certyfikat zgodności wydane przez jednostkę, której działalność nie może stanowić legalnej podstawy dla takiego działania producenta, uznać należy, iż obalono domniemanie zgodności ŚOI z zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi zdrowia i bezpieczeństwa, które deklarowano w dokumencie nazwanym „Deklaracji zgodności”. Zważywszy, że duża ilość wyrobu znajduje się w posiadaniu konsumentów, w konsekwencji, dobro chronione jakim jest zdrowie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone. Postanowienie z 30 października 2020 r. wyznaczające 40 - dniowy termin na przedłożenie dowodów wykonania tego postanowienia w zakresie usunięcia niezgodności bądź wycofania wyrobu z obrotu i powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami, doręczone zostało stronie postępowania 5 listopada 2020 r. - termin na przedstawienie wymaganych dowodów upłynął więc 15 grudnia 2020 r. Na podstawie stanu faktycznego sprawy stwierdzić należy, iż w wyznaczonym terminie strona postępowania nie przedłożyła żadnych z

wymaganych dowodów, ponieważ dowód powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach przekazany został przy piśmie nadanym 16 grudnia 2020 r., natomiast pozostałe dowody przy piśmie nadanym 5 stycznia 2021 r. a ich wpływ do UOKiK datowany jest na 11 stycznia 2021 r.

Ponownie rozpoznając sprawę uznać należy, że Pan Rafał Stremek nie przedłożył w wyznaczonym terminie 40 dni kompletnego materiału dowodowego, zatem zastosowanie dyspozycji przepisu art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku i odstąpienie od nałożenia na stronę postępowania kar pieniężnych nie znajduje uzasadnienia, a wydanie decyzji o nałożeniu kar pieniężnych było i jest w tym przypadku obligatoryjne.

W odniesieniu do możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, przewidzianej w art. 97 ust. 4 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą w zakresie wskazanym w tym przepisie, w związku z czym nie było możliwe jego zastosowanie. Strona postępowania nie przedstawiła dokumentów lub wyjaśnień w powyższym zakresie również w toku postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Rozważając ponownie wysokość nakładanych administracyjnych kar pieniężnych Prezes UOKiK stwierdził, iż w świetle przesłanek określonych w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zasadne jest nałożenie na stronę postępowania kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku w zakresie braku wymaganych informacji w instrukcji użytkownika, w wysokości 8 000 zł (na poziomie 80 % wysokości maksymalnego ustawowego zagrożenia karą) oraz kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku w zakresie przechowywania kopii deklaracji zgodności UE do dyspozycji organów nadzoru rynku przez 10 lat po wprowadzeniu do obrotu wyrobu, w wysokości 8 000 zł (na poziomie 80 % wysokości maksymalnego ustawowego zagrożenia karą), celem zachowania proporcjonalności dolegliwości kar w stosunku do przewinienia. W ocenie organu, analiza akt sprawy potwierdza zasadność rozstrzygnięć podjętych przez organ w I instancji. Zgromadzone w sprawie dowody przemawiają za umorzeniem postępowania w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami oraz potwierdzają spełnienie się przesłanek obligujących Prezesa UOKiK do nałożenia kar pieniężnych w ww. wysokościach, a argumentacja strony postępowania zawarta we Wniosku nie przemawia za zmianą wysokości ustalonych wcześniej kar. Prezes

UOKiK uznał, że kary pieniężne określone w sentencji decyzji są adekwatne do stwierdzonych naruszeń i spełnią przede wszystkim swój cel prewencyjno-represyjny skłaniając przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Ponadto w sprawie nie zachodzą przesłanki obligujące organ do odstąpienia od nałożenia administracyjnych kar pieniężnych.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku postępowania.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa UOKiK (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 § 1 i § 2, art. 50 § 1, art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.).

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia w zakresie kary pieniężnej zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

1. jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
2. jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
3. jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowo administracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały z art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Z poważaniem,
Tomasz Chróstny
Prezes
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
/podpisano elektronicznie/